

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8305010128
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8305010128.5

Uznesenie

Krajský súd v Prešove predsedom senátu JUDr. Evou Pirkovskou dňa 31.03.2020 v trestnej veci proti obžalovanému K. K. a spol. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zákona (zák. č. 140/1961 Zb.) o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/47/2005 zo dňa 09.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 250 ods. 4 Tr. poriadku (zák. č. 141/1961 Zb.) berie predseda senátu späťvzatie odvolania okresného prokurátora krajským prokurátorom na vedomie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 226 písm. c) Tr. poriadku (zák. č. 141/1961 Zb.) oslobodil obžalovaných K. K. a X.. O. I. spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zákona (zák. č. 140/1961 Zb.), ktorého sa mali dopustiť tak, že

dňa 10. 11. 1999 v areáli Chemlonu, a. s. v Humennom počas výstavby haly zvlákňovania porušili predpisy týkajúce sa zdravia a života ich zamestnancov o bezpečnosti práce zbierky č. 330/1996 - § 8, § 4, § 6 vyhlášky č. 374/1990 v tom smere, že nezabezpečili pracovisko, na ktorom vykonávali pracovné činnosti zamestnanci firmy J. I., s r. o. a to tým, že X.. O. I. ako vedúci stavebnej činnosti X., s r. o. Humenné a K. K. ako majiteľ firmy J. s r. o. I., nedostatočne zabezpečili technologický postup stavebných prác, ktorého súčasťou mali byť aj organizačné a technické opatrenia na zaistenie bezpečnosti pracovníkov, ktorý technologický postup nebol k dispozícii na stavbe, čo bolo v rozpore s § 4 ods. 2, 3 písm. f/ Vyhlášky č. 374/1990 Zb. a § 40 ods. 1, 3 Vyhlášky č. 374/1990 Zb., pričom K. K. nezabezpečil poučenie C. K. po jeho preložení z dielne na stavbu s ohrozeniami vyskytujúcimi sa na uvedenej stavbe, čo bolo v rozpore s § 8 ods. 3 zák. č. 330/196 Z. z., v dôsledku čoho pri vykonávaní prác cez nezabezpečený otvor v kovovej pororoštovej podlahe došlo k pádu C. K. z výšky 14 metrov, v dôsledku čoho tento utrpel smrteľné poranenia hlavy, na následky čoho zomrel,

lebo nebolo dokázané, že tento skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania poukazuje na spôsob, akým prvostupňový súd vo veci rozhodol, aj skutočnosti, ktorými svoje rozhodnutie odôvodnil. S takým hodnotením dôkazov, ako aj prijatými závermi súdu sa prokurátor nestotožňuje a má za to, že rozsudok bol vyhlásený na základe nedostatočne vyhodnoteného skutočného stavu veci tak, ako bol zistený jednak v prípravnom konaní ako aj v priebehu súdneho konania. Podľa názoru odvolateľa súd nedostatočne vyhodnotil skutočnosť, že svedok X.. S. Z. uvádza, že vykonával vstupné školenia zamestnancov dodávateľských firiem v priestoroch areálu Chemlonu, a. s., Humenné, o čom boli do spisu založené aj prezenčné listiny za obdobie rokov 1999 až do 2000 a to pracovníkov firiem, ktoré vykonávali montážne práce na stavbe, kde došlo aj k smrteľnému úrazu. V

nich nebohý C. K. nie je zaznamenaný. Na základe absolvovania bezpečnostných školení pracovníci jednotlivých firiem dostali povolenie na vstup do objektu. Vo vyšetrovacom spise je zažurnalizovaná správa, z ktorej vyplýva, že u nebohého C. K. nebola uplatnená žiadosť o povolenie vstupu do areálu Chemes, a. s., Humenné, nebol mu vydaný vstup do objektu a neabsolvoval školenia o bezpečnosti pri práci, ktoré mala vykonať organizácia v objekte ktorej nebohý C. K. vykonával montážne práce. Poukazuje aj na protokol Inšpektorátu práce v Prešove o šetrení príčin úrazu C. K., z ktorého vyplýva, že zo strany spoločnosti J., s. r. o., I., došlo k porušeniu § 1 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 330/1996 § 13 ods. 1, § 48 ods. 1 vyhlášky č. 374/1990 v nadväznosti na § 9 ods. 1 a § 5 ods. 1 citovanej vyhlášky v tom, že neboli vykonané opatrenia potrebné na zistenie bezpečnosti a zdravia pri práci, pretože nezabezpečili vhodným spôsobom otvory, ktoré vznikli pri zmontovaní pororoštovej podlahy. K obdobným porušeniam citovaného zákona a vyhlášky došlo aj zo strany X., s. r. o., H., pričom táto nemala vypracovaný ani technologický postup pre uvedenú stavbu, súčasťou ktorého mali byť organizačné a technické opatrenia na zaistenie bezpečnosti pracovníkov. S. F. ako policajný orgán, ktorý vykonával ohliadku miesta činu uvádza, že po jeho príchode na miesto sa tam už nebohý nenachádzal. Ohliadka miesta činu bola vykonaná asi dve a pol hodiny po úraze, otvor na podlaží, cez ktorý mal poškodený vypadnúť, bol v čase ohliadky zakrytý kovovým plechom. Pracovníci, ktorí v tom čase tam pracovali, mu povedali, že nebohý mohol ťahať cez tento otvor káble od zväracieho agregátu a pritom mohol spadnúť o podlažie nižšie. Cez tento otvor viseli nejaké káble, pri ohliadke zistil, že prilba nebola jeho, bola na druhom poschodí a nebohý ležal o poschodí nižšie. Miesto, kde vypadol nebohý, nebolo ohradené zábradlím, nachádzalo sa za zábradlím. Pokiaľ sa tam chcel niekto dostať, musel preliezť cez spomínané zábradlie a bol si vedomý toho, že sa pohyboval mimo vyhradeného priestoru. Je možné konštatovať, že nebohý C. K. neabsolvoval školenie o bezpečnosti pri práci, ktoré mali zabezpečiť či už jeho zamestnávateľ, spoločnosť J., s. r. o., I., prípadne dodávateľ prác a to spoločnosť X., s. r. o. H.. Tento pracoval na pracovisku bez poučenia, ktoré zabezpečovala divízia služieb objektu Chemlonu, a. s., Humenné, ktoré školenie zabezpečovali C. W. a X.. S. Z.. Jeho prítomnosť na stavbe bez poučenia zabezpečovali obžalovaní, je teda v príčinnej súvislosti s jeho smrteľným úrazom. Tieto skutočnosti, ako aj vykonané dôkazy, jednak svedecké výpovede ako aj listinné dôkazy preukazujú, že obaja obžalovaní umožnili vstup nebohého C. K. do objektu, hoci neabsolvoval bezpečnostné školenia a v spojení s porušením predpisov zapríčinili jeho smrteľný pracovný úraz. Keďže rozsudok súdu považuje za nezákonný a nesprávny, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôsledku podaného odvolania bol predmetný trestný spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove.

Následne dňa 26.03.2020 došlo krajskému súdu podanie krajského prokurátora v Prešove, v ktorom uvádza, že po preskúmaní trestného spisu a samotného rozhodnutia okresného súdu berie podané odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry späť.

Podľa § 250 ods. 2 Tr. poriadku (konanie sa v uvedenej veci vykonáva ešte podľa zákona č. 141/1961 Zb., keďže obžaloba v predmetnej trestnej veci bola podaná pred 01.01.2006) osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až dovtedy, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.

Podľa § 250 ods. 4 Tr. poriadku vziať odvolanie späť vezme, ak niet prekážok, uznesením na vedomie predsedu senátu odvolacieho súdu a ak nebola doteraz vec tomuto súdu predložená, predsedu senátu súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na to, že prokurátor krajskej prokuratúry vzal odvolanie okresného prokurátora späť, predseda senátu zobral v zmysle vyššie citovaného ustanovenia späť vziať odvolania na vedomie, pretože pre takýto postup nezistil prekážky.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.